

«Αἱ ἀπολαύσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου.»

Αὐτός εἶναι ὁ τίτλος τῆς νέας κωμωδίας, ἣτις ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ Θέατρον Νεαπόλεως τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην. Ἡ ὑπόθεσις τῆς κωμωδίας ἀπλῆ μὲ χωρὶς δρᾶσιν καὶ ἔλλειψιν πολλῶν ἐπεισοδίων ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Κάποιος θεῖος ζήσας ὅλην του τὴν ζωὴν ἐν μέσῳ παραλυσιῶν καὶ ἀκολασιῶν καὶ μακρὰν τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, ἀποφασίζει ν' ἀφήσῃ τὸν παράλυτον αὐτὸν βίον, καὶ ν' ἀρχίσῃ τὸν γλυκὺν καὶ ἥσυχον, ὡς τὸν φαντάζεται, οἰκογενειακὸν πρὸς τοῦτο ὑπενδρεύει τὸν ἀνεψιὸν του δίδων ἅμα αὐτῷ γενναῖον χρηματικὸν ποσὸν καὶ ἐνοικιάζει μίαν οἰκίαν εἰς ἣν ἀποφασίζει νὰ συγκατοικῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀνεψιοῦ του, ἐλπίζων ν' ἀπολαύσῃ οὕτω τὰς ἀπολαύσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Περὶ αὐτὸ στρέφεται ἡ ὑπόθεσις τῆς κωμωδίας. Οἱ Νεόνυμφοι ἐκτελοῦν τὸ ταξεῖδι τοῦ γάμου, ἀλλὰ ὅτε ἔφθασαν εἰς Ρώμην, ἡ σύζυγος μίαν ἐσπέραν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς νὰ ἴδῃ τὸν Πάππαν· τοῦτο εἶνε ἄλογον καὶ ἀδύνατον διὰ τὸν σύζυγον, ἡ δὲ ἄρνησις του φέρει τὴν διχόνοιαν. Ἐπιστρέφουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεῖου των, ὅστις χαίρων ὑποδέχεται αὐτοὺς, νομίζων ὅτι θ' ἀπολαύσῃ ἐπὶ τέλους τὰς ἀπολαύσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, ἀλλὰ εἰς τοῦτο δὲν συναινοῦν φαίνεται οἱ νεόνυμφοι, διότι τὴν πρώτην ἐσπέραν ἡ σύζυγος κλείει τὴν θύραν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συζύγου τῆς ὅστις ἀναγκάζεται νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ τινος καναπέ. Τὴν ἐπομένην τὰ πάντα ἀπεκαλύφθησαν· ὁ θεῖος βλέπει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς ἐλπίδας του διαψευδομένας. Ὁ ἀνεψιὸς ἀποφασίζει νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν σύζυγον του, ἐν' ᾧ ἡ σύζυγός του παρακινουμένη ὑπὸ τῆς μητρὸς τῆς ἀποφασίζει τὰ αὐτά. Ὁ πτεθερὸς τοῦ ἀνεψιοῦ ὑποφέρων ἐπὶ 15 ἔτη τόσας βασάνους ἐκ

μέρους τῆς συζύγου του συμμαχεῖ καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του νὰ μὴ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς συζύγους των, ἂν δὲν τὰς δαμάσουν· ἕνεκεν τούτου διαρκεῖς φιλονικίαι, ἔριδες, ραπίσματα, ὕβρεις κτλ. λαμβάνουν χώραν· ὁ δυστυχὴς θεῖος περίλυπος βλέπει διαψευδομένας τὰς ἐλπίδας τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Ἐπὶ τέλους Πεθερὸς καὶ γαμβρὸς ἀφοῦ ἀναγκάζουν τὰς συζύγους των νὰ τοὺς ζητήσουν συγγνώμην ἐπιστρέφουν.

Ὁ θεῖος ὁμως, καλῶς ἀπολαύσας(!) τὰς ἀπολαύσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου ἀποφασίζει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρώτην του ζωὴν εὐρίσκων αὐτὴν κατὰ πολλὰ κ' ἄλλιτέραν».

Αὕτῃ ἡ ὑπόθεσις τῆς κωμωδίας, ἣτις σατυρίζει τὸ οἰκογενειακὸν βίον. Ἡ κωμωδία εἶναι ἄρκετὰ νόστιμος καὶ ἄρκετὰ χαρίεσα. Χαρακτηριστικὸν τῆς ὅτι πρῶτον τῆς πεθερᾶν ἐν ὄλῃ τῆς . . . τῆς μεγαλοπρεπείᾳ.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου πολὺ καλὴ. Ὁ κ. Νίκας μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ὑπεδύθη τὸν ρόλον τοῦ ἀνεψιοῦ· ἐπίσης ὁ κ. Σαγιῶρ τὸν θεῖον. Ὁ κ. Παπαϊωάννου ὡς πεθερὸς, ἀνώτερος πάσης περιγραφῆς. Ἡ Ἰαχέλη μὲ τελεία πεθερά. Ἡ κ. Μαρίκου μὲ πολλὴν χάριν ἐπαίξεν ὡς νύμφη, ἐπίσης καὶ ἡ κ. Κωνσταντινοπούλου.

Μορφεύς